

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 631/2015
01.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.З., због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези ст. 4. и 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.З., адвоката Б.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 654/13 од 23.06.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 41/15 од 27.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.З., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 654/13 од 23.06.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 41/15 од 27.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К 654/13 од 23.06.2014. године окривљени В.З. оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези ст. 4. и 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правоснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљеном В.З. изречена је мера безбедности одузимања ватреног оружја – ловачке пушке марке ... калибра ... са фабричким бројем ... регистарског броја ..., као предмета извршења кривичног дела, сходно члану 87. КЗ.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени В.З. да на име паушалног износа уплати у корист буџетских средстава суда износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да оштећеном надокнади трошкове кривичног поступка на име заступања од стране пуномоћника адвоката Л.Г. у износу од 82.575,00 динара, док су малолетни оштећени Д.Т. и оштећени И.О. са својим евентуалним имовинско правним захтевима у целости упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 41/15 од 27.04.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног В.З. и његовог браниоца адвоката Б.П. и пресуда Основног суда у Вршцу К 654/13 од 23.06.2014. године је потврђена.

Против напред наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног В.З. адвокат Б.П., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 1. и тачка 2. ЗКП, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи у ослобађајуће.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.З. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.З. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона из члана 485. став 1. тачка 11. и став 2. тач. 1. и 2. ЗКП, а у образложењу захтева указује се искључиво на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања

законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.З.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**